

munal Natur, dér maa man naturligvis fra Færøernes Side ogsaa regne med, at man hernede maa føle det som en Lettelse, hvor der i øvrigt ydes Statsstøtte. Andet eller mere ligger der ikke i dette Forbehold.

Det ærede Medlem gjorde en Tilføjelse — jeg tror for øvrigt, det var i Anledning af hans Bemærkninger til § 4, 2det Stykke — om, at der ikke burde paadrages Færøerne Udgifter efter denne Bestemmelse, idet Staten jo fik de første 30 000 Kr. og saa maatte være tilfreds. Staten faar jo ikke ved dette Lovforslag — jeg tør vel næsten sige en rød Øre, som den ikke faar allerede i Forvejen; den Bemærkning gælder ogsaa overfor nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Zahle. Disse 30 000 Kr. af de 100 000 Kr., som skal indbetales i Statskassen, er jo ikke Penge, som Staten nu benytter Lejligheden til at tage fra Færingerne, det er Penge, den faar i Forvejen, hvad det ærede Medlem Hr. Zahle vil kunne se af Bemærkningerne til § 2. Forholdet er nemlig følgende. De tidligere Afgifter for Indførsel af Spiritus er tilfaldet Statskassen fuldt ud, og det er sket som Erstatning for Statskassens Tab ved Lovene af 1892 og 1908 om Afløsning af Tiende og Forandring af forskellige Afgifter og Skatter, hvorved altsaa Tiendeafgiften bortfaldt. Da det nu foreslaas ved dette Lovforslag, at Lagtinget skal have Raadighed over samtlige forhøjede Afgifter, er man nødt til at fastlægge den Sum, som hidtil har været indbetalt i Statskassen, og jeg kan ikke se, at man dér paa noget som helst Punkt har forfordelt Færøerne. Disse Afgifter, som hidtil er tilfaldet Statskassen, har i de senere Aar været 29 000, 36 000 og 28 000 Kr., og Indbetalingen er her fastlagt til 30 000 Kr. Der er ikke i mindste Maade tilsigtet at give Statskassen nogen som helst yderligere Indtægt, end den allerede har i Forvejen, og det tror jeg heller ikke er det ærede Medlem Hr. Samuelsen's Mening.

Endelig sagde det ærede Medlem, at han dels var ked af den i Bemærkningerne omtalte Henstilling, dels ked af, at Loven kun skulde gælde for to Aar, og at dette var begrundet med, at man ønskede ny Forhandling om en direkte Skat for Færøerne; det ærede Medlem mente ikke, Lagtinget vilde kunne tage nogen anden Stilling end tidligere. Ud fra det gode gamle Ord, at hver Dag haver nok i sin Plage, synes jeg, vi i Øjeblikket skulde vedtage det foreliggende og saa se, hvorledes Lagtinget vil stille sig til Spørgsmaalet. Naar vi ser det og ser, med hvilke Tal Lagtinget kan begrunde sin Opfattelse, med hvilken Begrun-

delse det eventuelt nægter at gaa ind paa en direkte Skat, kommer det Tidspunkt, hvor vi kan overveje, hvad der saa skal ske. I Dag føler jeg ikke nogen særlig Trang til at følge det ærede Medlem paa hans Spaadomsvej.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel syntes at ville indlede en — forhaabentlig kort — Diskussion om den nuværende Regerings Skatteprincipper, specielt dens Stilling til indirekte Skat, og om dens Forhold til Spanien. Jeg tror at burde afvise begge disse Spørgsmaal. Hvad specielt det sidste Spørgsmaal angaar, vil jeg sige, at jeg kender ikke noget nærmere til de Forhandlinger, der finder Sted mellem Danmark og Spanien, men jeg tror ikke, det har nogen særlig Indflydelse paa disse Forhandlinger, at den Regering, der i Øjeblikket fører dem, er socialdemokratisk. Hvis jeg ikke husker meget fejl, førtes der i 90erne, hvor Regeringen langtfra var socialdemokratisk, en Toldlovsforhandling med Spanien, der strakte sig over 10 Aar, før man naaede til noget Resultat.

I øvrigt kom det ærede Medlem Hr. Pürschel ind paa den Tanke, om Afgiften ikke burde erlægges til Statskassen for derfra at overføres til Færøerne, naar de 30 000 Kr. var fradraget, idet det ærede Medlem, ligesom Justitsministeriet, nærrede den største Betænkelighed ved at overlade en Amtskommune Indtægter, som efter deres Natur var Statsindtægter. Jeg forstaar godt det ærede Medlems Synspunkt, men jeg vil dog sige, at jeg tror ikke, det vil medføre særlige Konsekvenser, om man gaar den Vej, der her er anbefalet, en Vej, som jeg omsider er gaaet med til, fordi jeg, naar vi er nødt til at gaa ind paa disse Afgifter, som Forholdene i det hele laa, mente, at man praktisk talt lettest kunde lade Indbetalingen foregaa paa den Maade, som er foreslaaet; men jeg har ikke noget som helst imod at drøfte dette Spørgsmaal i Udvalget.

Til det ærede Medlem Hr. Zahle vil jeg sige, at naar den nuværende Regering principielt er en Tilhænger af direkte Skat og kun er gaaet med til dette Forslag paa Grund af de ganske særlige Forhold paa Færøerne for Tiden, maa denne Grundopfattelse naturligvis ogsaa tilsige den samme Regering, at man ikke giver et Forslag om indirekte Skat større Rækkevidde end fornødent. Man vil altsaa, som jeg allerede har nævnt, forsøge, om det ikke er muligt ogsaa for Færøernes Vedkommende at naa til en direkte Skat til Staten, og i hvert Fald før dette Forsøg er glippet, kan jeg